

Hoe gaat het op de Lusekelo School in Zambia?

Nieuwsbrief aug. 2018

Van 5 tot en met 16 april waren Claudia de Raadt en ondergetekende weer op bezoek bij ons project in Zambia.

We hadden drie hoofddoelen:

1. We wilden zien hoe de school eruitzag en hoe hij functioneerde.
2. We wilden in contact komen met studenten die hun studiebeurs nog niet hadden terugbetaald.
3. We wilden met eigen ogen zien hoe het met de gezondheid van onze steun en toeverlaat Judy Tembo ging.

1. Nadat we in 2014 de school tijdens een groot feest aan de overheid hadden overgedragen, waren we heel erg benieuwd om te zien hoe het daar nu ging. Onze stoutste verwachtingen werden overtroffen!

- De school wordt inmiddels bezocht door meer dan 1000 leerlingen!

- We kregen een certificaat te zien waarop door het ministerie werd verklaard dat deze school vorig jaar november het predicaat "excellente school" had verkregen. Hierdoor kwam de school in aanmerking voor verschillende speciale voorzieningen, zoals een klassenbibliotheek voor elke klas. Iets unieks in Zambia! Ook geldt de school als beste school in de hele regio. Zowel de voorzieningen als de leerresultaten. Daarom zijn ze voorbeeldschool en komen er regelmatig mensen van andere scholen kijken.

- Op bezoek bij de inspecteur van onderwijs wist hij ons te vertellen, dat de overheid van plan is deze school in de toekomst uit te breiden met de bovenbouw van een middelbare school. Nu is het nog een school met grade 1 t/m grade 9 en dan zal er nog grade 10, 11 en 12 worden toegevoegd. Omdat er veel leerlingen in de bovenbouw te ver weg zullen wonen, wordt dat een boarding school (de leerlingen kunnen in de week blijven slapen) Dit was de droom van de moeders die ons ooit gevraagd hebben te helpen!

2. Met alle "wan" betalings uit ons studiefonds, op één na, hebben we contact gehad. Ze hebben opnieuw beloofd hun schulden af te lossen en zijn daar inmiddels mee begonnen!

3. Een kleine week zijn we te gast geweest in huis bij Judy. Op de een of andere manier heeft ze veel pijn in haar heup. Dat gaat goed als ze zich fysiek in acht neemt. Haar man en kinderen helpen bij alles, wat je lang niet in altijd in andere gezinnen ziet. Haar man heeft af en toe werk als timmerman en verdient zo het nodige.

Judy heeft ons vergezeld naar de schoolinspecteur. Omdat wij hem niet kenden, hebben we hem alles verteld over wat Judy voor ons heeft betekend. Dat zij in 10 jaar tijd voor ons meer dan € 300.000 heeft beheerd en uitgegeven en daarbij elke uitgegeven cent naar ons en heeft verantwoord. Daarvan was hij erg onder de indruk en wij hebben hem toen direct! gevraagd om Judy een baan te geven. Judy mag in december (dat is de maand waarin nieuwe banen in het onderwijs vergeven worden in Zambia) haar sollicitatie bij hem persoonlijk indienen!

Kortom het was een heerlijke reis en we kunnen terugzien op een geslaagd project.

Maar: twee weken geleden berichtte Judy ons het droevige bericht dat het huisje van David Maango was af/uitgebrand (Hij was de laatste van de vier onderwijzers voor wie wij, dank zij ZWO Hilversum en collectes in de Bethlehemkerk, de opleiding konden betalen en die afgelopen januari met goed gevolg eindexamen heeft gedaan). Dak en meubilair, alles verbrand. Ook al zijn schoolpapieren en diploma's. Wij konden helpen met advies en geld om duplicaten te organiseren, maar voor een nieuw huisje (kosten € 1500) hebben we geen geld meer. Wie de hand over het hart wil strijken kan een donatie overmaken op NL87RABO0383785294 t.n.v. Stichting Lusekelo Zambia, met vermelding: huisje Maango

Het dak was van gras, zoals de meeste daken van dit soort huisjes. Nu heeft een buurman wat oude golfplaten uitgeleend om nog enigszins droog te kunnen zitten binnen. De muren staan op instorten volgens Judy, die deze foto heeft gemaakt. Daarnaast een gelukkige David Maango met zijn vrouw en kind in 2014.

